

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziewiąta izba)

z dnia 17 marca 2016 r.*

Odesłanie prejudycjalne — Dumping — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 412/2013 — Ważność — Przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chin — Produkt objęty postępowaniem — Rozpatrywany produkt — Obowiązek uzasadnienia

W sprawie C-232/14

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) Tribunal centre: Birmingham [sąd pierwszej instancji w Birmingham (izba podatkowa), Zjednoczone Królestwo] postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2014 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 12 maja 2014 r., w postępowaniu:

Portmeirion Group UK Ltd

przeciwko

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

TRYBUNAŁ (dziewiąta izba),

w składzie: J. Malenovský (sprawozdawca), pełniący obowiązki prezesa izby, M. Safjan i K. Jürimäe, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Wathelet,

sekretarz: L. Hewlett, główny administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 15 lipca 2015 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Portmeirion Group UK Ltd przez adwokatów A. Willemsa, S. De Knopa oraz Y. Benizriego,
- w imieniu rządu włoskiego przez G. Palmieri, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez P. Gentilego, avvocato dello Stato,
- w imieniu Rady Unii Europejskiej przez S. Boelaert, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez B. O'Connora, solicitor, oraz adwokata de S. Gubela,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez M. Francę, J.F. Brakelanda oraz A. Stobiecką-Kuik, działających w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: angielski.

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 10 września 2015 r.,
wydaje następujący

Wyrok

- 1 Niniejszy wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy ważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 412/2013 z dnia 13 maja 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 131, s. 1).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Portmeirion Group UK Ltd (zwaną dalej „Portmeirion”) a Commissioners for her Majesty’s Customs and Revenue (urzędem ds. podatkowo-celnych, zwanym dalej „urzędem podatkowym”) dotyczącego odmowy dokonania przez ten urząd zwrotu ceł antydumpingowych zapłaconych przez Portmeirion z tytułu przywozu ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chin.

Ramy prawne

Prawo międzynarodowe

- 3 Decyzją Rady nr 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącą zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji porozumień będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994) (Dz.U. L 336, s. 1) Rada Unii Europejskiej przyjęła porozumienie ustanawiające Światową Organizację Handlu (WTO), podpisane w Marrakeszu w dniu 15 kwietnia 1994 r., jak również porozumienia znajdujące się w załącznikach 1–3 do tego porozumienia, wśród których znajduje się Porozumienie w sprawie stosowania art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. (Dz.U. L 336, s. 103, zwane dalej „porozumieniem antydumpingowym z 1994 r.”).
- 4 Artykuł 2 porozumienia antydumpingowego z 1994 r., zatytułowany „Stwierdzenie istnienia dumpingu”, stanowi, co następuje:

„2.1 Dla celów niniejszego Porozumienia produkt uważa się za wprowadzony na rynek na warunkach dumpingowych, tzn. wprowadzony do handlu w innym kraju po cenie niższej od jego wartości normalnej, jeżeli cena eksportowa produktu wywożonego z jednego kraju do drugiego jest niższa niż porównywalna cena, w normalnym obrocie handlowym, podobnego produktu przeznaczonego do konsumpcji w kraju eksportera.

[...]

2.6 W całym niniejszym Porozumieniu pojęcie »podobnego produktu« (like product, produit similaire) będzie interpretowane jako oznaczające produkt identyczny, tzn. produkt pod każdym względem podobny do rozpatrywanego produktu lub w razie braku takiego produktu inny produkt, który pomimo że nie jest podobny pod każdym względem, to ma cechy charakterystyczne ściśle odpowiadające cechom rozpatrywanego produktu będącego przedmiotem postępowania.

[...]”.

Prawo Unii

- 5 Artykuł 236 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1, zwanego dalej „kodeksem celnym”) stanowi:

„Należności celne przywózowe lub wywózowe podlegają zwrotowi, gdy okaże się, że w chwili uiszczenia kwota tych należności nie była prawnie należna [...]”.

- 6 Rozporządzenie wykonawcze nr 412/2013 zostało przyjęte na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51, zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”; sprostowanie Dz.U. 2010, L 7, s. 22). Motywy 3 i 4 tego rozporządzenia stanowią:

„(3) [Porozumienie antydumpingowe z 1994 r.] określa szczegółowe zasady odnoszące się w szczególności do obliczania dumpingu, procedur wszczynania i prowadzenia postępowań, łącznie z ustalaniem i interpretowaniem faktów, stosowania środków tymczasowych, nakładania i pobierania ceł antydumpingowych, terminu obowiązywania i przeglądu środków antydumpingowych oraz podawania do wiadomości publicznej informacji dotyczących postępowań antydumpingowych. W celu zapewnienia odpowiedniego stosowania tych zasad w sposób przejrzysty należy wprowadzić język porozumienia do prawodawstwa Wspólnoty w możliwie najszerszym zakresie.

(4) W celu utrzymania równowagi między prawami i zobowiązaniami ustanowionymi w GATT Wspólnota musi uwzględnić wykładnię tych porozumień przez głównych partnerów handlowych Wspólnoty”.

- 7 Artykuł 1 rozporządzenia podstawowego, zatytułowany „Zasady ogólne” przewiduje:

„1. Cło antydumpingowe może zostać nałożone na każdy produkt przywieziony po cenach dumpingowych, którego wprowadzenie do wolnego obrotu we Wspólnocie powoduje szkodę.

2. Produkt uznaje się za przywieziony po cenach dumpingowych, jeżeli jego cena eksportowa do Wspólnoty jest niższa od porównywalnej ceny produktu podobnego ustalonej w kraju wywozu w zwykłym obrocie handlowym.

3. Kraj wywozu jest zwykle krajem pochodzenia. Jednakże za kraj wywozu można uznać także kraj pośredni, z wyjątkiem [sytuacji] gdy, na przykład, produkty są przez niego jedynie przewożone lub nie są produkowane w tym kraju, lub nie ma w nim cen porównywalnych do ceny produktu objętego postępowaniem.

4. Do celów niniejszego rozporządzenia »produkt podobny« oznacza produkt, który jest identyczny, to jest taki, który przypomina pod wszystkimi względami produkt objęty postępowaniem, lub, przy [w] braku takiego produktu, inny produkt, który wprawdzie nie przypomina go pod każdym względem, ale którego właściwości ściśle odpowiadają właściwościom produktu objętego postępowaniem”.

- 8 Na podstawie rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska przyjęła rozporządzenie (UE) nr 1072/2012 z dnia 14 listopada 2012 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 318, s. 28, zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych”; sprostowanie Dz.U. 2013, L 36, s. 11).

9 Zgodnie z motywami 24, 25, 51, 52 i 54–57 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych:

„(24) Produkt objęty postępowaniem to ceramiczne zastawy stołowe i naczynia kuchenne objęte [pozycjami taryfowymi 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 i ex 6912 00 90 Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256, s. 1, zwanej dalej „CN”)], pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej [zwane dalej »produktem objętym postępowaniem«]. Może być wykonany z porcelany, w tym chińskiej, ceramiki zwykłej, kamionki, ceramiki porowatej lub szlachetnej porcelany lub innych materiałów. Głównymi surowcami są minerały, takie jak kaolin, skałki i kwarc, a skład stosowanych surowców decyduje o rodzaju końcowego produktu ceramicznego.

(25) Ceramiczne zastawy stołowe i naczynia kuchenne są sprzedawane w różnych formach, które z czasem ulegały zmianie. Są stosowane w różnych miejscach, np. gospodarstwach domowych, hotelach, restauracjach i placówkach opieki zdrowotnej.

[...]

(51) Jeden z importerów twierdził, że zakres produktu objętego postępowaniem był zbyt obszerny, aby możliwe było racjonalne porównanie rodzajów produktów. Inny importer zaangażowany w produkcję w Chinach wyraził podobną opinię. W tym względzie niektóre strony również odniosły się do czysto dekoracyjnych artykułów.

(52) W związku z tym należy zauważyć, że odpowiednie kryteria zastosowane w celu określenia, czy produkt będący przedmiotem dochodzenia można uznać za jeden produkt, tj. [określony] pod względem jego podstawowych cech fizycznych i charakterystyki technicznej, określono szczegółowo poniżej. Czysto dekoracyjne artykuły nie są więc objęte postępowaniem. Ponadto chociaż różne rodzaje ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych mogą rzeczywiście różnić się od siebie pewnymi cechami szczególnymi, w toku dochodzenia wykazano, że – z wyłączeniem noży ceramicznych – ich podstawowe cechy charakterystyczne pozostają takie same. Ponadto fakt, że produkt objęty postępowaniem może być wytwarzany w pewnych wariantach w procesie produkcji, sam w sobie nie jest kryterium, które mogłoby prowadzić do ustalenia dwóch lub kilku odrębnych produktów. Na koniec w toku dochodzenia wykazano także, iż różne typy produktu objętego postępowaniem były na ogół sprzedawane poprzez te same kanały sprzedaży. Niektóre wyspecjalizowane sklepy mogą skupiać się na pewnych określonych rodzajach produktu, jednak znaczna część dystrybutorów (detalistów, domów [handlowych], supermarketów) sprzedaje różne rodzaje ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych w celu zaoferowania szerszego wyboru klientom. Twierdzenia, że zakres produktu objętego postępowaniem jest zbyt szeroki, zostają więc tymczasowo odrzucone.

[...]

(54) W toku dochodzenia wykazano, że wszystkie rodzaje zastaw ceramicznych i naczyń kuchennych, mimo różnic pod względem właściwości i stylu, posiadają takie same podstawowe fizyczne cechy charakterystyczne i charakterystykę techniczną, tj. ich ceramika jest przede wszystkim przeznaczona do kontaktu z żywnością, są one zasadniczo stosowane do tych samych celów i można je odbierać jako różne rodzaje tego samego produktu.

(55) Oprócz faktu, iż posiadają one jednakowe podstawowe cechy charakterystyczne i charakterystykę techniczną, wszystkie te różne modele i typy są bezpośrednią konkurencją dla siebie nawzajem i są w bardzo dużym zakresie wymienne. Obrazowo ilustruje to brak wyraźnych linii podziału

pomiędzy nimi – poszczególne rodzaje produktu nakładają się na siebie i są konkurencyjne wobec siebie, a typowi nabywcy często nie odróżniają na przykład wyrobów porcelanowych od nieporcelanowych.

- (56) Jak jednak wyjaśniono w motywach 29–34 powyżej, za właściwe uznano zawężenie definicji zakresu produktu, który stanowił podstawę dla wszczęcia niniejszego dochodzenia, wyłączając z niego noże ceramiczne. W związku z tym produkt objęty postępowaniem został tymczasowo zdefiniowany jako ceramiczne zastawy stołowe i naczynia kuchenne, z wyłączeniem noży ceramicznych, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, obecnie objęte kodami CN ex 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 i ex 6912 00 90.
- (57) Podsumowując: do celów niniejszego postępowania i w zgodzie ze stałą praktyką Unii uznaje się zatem, że wszystkie rodzaje produktu opisanego powyżej, z wyjątkiem noży ceramicznych, powinny być uważane za jeden produkt”.
- 10 Zgodnie z art. 9 rozporządzenia podstawowego Rada przyjęła rozporządzenie wykonawcze nr 412/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe. Motywy 35–37 tego rozporządzenia przewidują:
- „(35) Wszystkie rodzaje ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych można uznać za różne rodzaje tego samego produktu. W związku z powyższym zarzut wysunięty po ustaleniach wstępnych i powtórzony po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, że dochodzenie obejmuje szeroki zakres produktów podobnych i że w efekcie konieczne byłoby przeprowadzenie odrębnych analiz dotyczących sytuacji, dumpingu, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Unii dla każdego segmentu produktu uznaje się za bezpodstawny. Jedna ze stron, która twierdziła, że zakres produktu był [jest] zbyt szeroki, przedstawiła porównanie produktów o różnym poziomie udekorowania, lecz jej twierdzenia dotyczące przeznaczenia końcowego (w jednym przypadku produkty przeznaczone były dla dzieci i do ogrodu, w drugim – do celów dekoracyjnych) są sporne, ponieważ nie ma wyraźnego rozgraniczenia, i twierdzenia te można raczej traktować jako potwierdzenie uwagi przedstawionej w motywie 55 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych [...].
- (36) W związku z powyższym zakres produktu ostatecznie definiuje się jako ceramiczne zastawy stołowe i naczynia kuchenne, z wyłączeniem noży ceramicznych, ceramicznych młynków do przypraw i ich ceramicznych elementów mielących, ceramicznych obieraczek, ceramicznych ostrzerek do noży oraz kamieni wykonanych z ceramiki kordierytowej w rodzaju stosowanych do pieczenia pizzy lub chleba, pochodzące z [Chińskiej Republiki Ludowej], obecnie objęte kodami CN ex 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 oraz ex 6912 00 90.
- (37) Wobec braku innych uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego niniejszym potwierdza się wszystkie pozostałe ustalenia w motywach 24–63 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych”.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

- 11 Portmeirion jest brytyjskim producentem i importerem artykułów ceramicznych pochodzących z Chin.
- 12 W dniu 16 lutego 2012 r. Komisja wszczęła postępowanie antydumpingowe w sprawie przywozu do Unii ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chin (zwanego dalej „odnośnym przywozem”).
- 13 W dniu 14 listopada 2012 r. Komisja rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych nałożyła z tytułu tego przywozu tymczasowe cło antydumpingowe.

- 14 W dniu 18 grudnia 2012 r. Portmeirion przedstawiła swoje pierwsze uwagi, w których, po pierwsze, zakwestionowała definicję produktu objętego postępowaniem ustaloną przez Komisję w trakcie postępowania, a po drugie, powołała się na inne czynniki, które uniemożliwiały jej zdaniem nałożenie ceł antydumpingowych. Po przekazaniu przez Komisję dokumentu informacyjnego z dnia 25 lutego 2013 r. w dniu 5 marca 2013 r. Komisja przesłuchiwała Portmeirion. Podczas tego przesłuchania Portmeirion przedstawiła swoje stanowisko między innymi na temat zakresu definicji produktu objętego postępowaniem.
- 15 W dniu 13 maja 2013 r. Rada, na wniosek Komisji, przyjęła rozporządzenie wykonawcze nr 412/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na odnośny przywóz ze skutkiem od dnia 16 maja 2013 r.
- 16 W dniu 2 sierpnia 2013 r. Portmeirion złożyła na podstawie art. 236 kodeksu celnego wniosek o zwrot zapłaconych urzędowi podatkowemu ceł antydumpingowych, z uwagi na fakt, że rozporządzenie wykonawcze nr 412/2013 było niezgodne z prawem Unii, tak że nałożenie tych ceł było jej zdaniem pozbawione podstawy prawnej.
- 17 Decyzją z dnia 16 grudnia 2013 r. urząd podatkowy oddalił złożony przez Portmeirion wniosek o zwrot ceł.
- 18 W dniu 14 stycznia 2014 r. Portmeirion wniosła odwołanie od tej decyzji do sądu odsyłającego, kwestionując ważność rozporządzenia wykonawczego nr 412/2013.
- 19 Sąd odsyłający uważa, że zarzuty podniesione przez Portmeirion rzeczywiście mogą podważyć ważność tego rozporządzenia.
- 20 W tej sytuacji First-tier Tribunal (Tax Chamber) Tribunal centre: Birmingham [sąd pierwszej instancji w Birmingham (izba podatkowa)] postanowił zawiesić postępowanie i przedłożyć Trybunałowi następujące pytanie prejudycjalne:

„Czy rozporządzenie wykonawcze nr 412/2013 jest niezgodne z prawem Unii Europejskiej z tego względu, że:

- a) dotknięte jest oczywistym błędem w ocenie w odniesieniu do definicji produktu objętego postępowaniem, co powoduje nieważność ustaleń dokonanych w ramach dochodzenia antydumpingowego; oraz
- b) nie zostało w odpowiedni sposób uzasadnione w rozumieniu art. 296 TFUE?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

W przedmiocie dopuszczalności

- 21 Rząd włoski podnosi, że Portmeirion nie jest uprawniona do podniesienia przed sądem odsyłającym zarzutu nieważności rozporządzenia wykonawczego nr 412/2013 i w rezultacie pytanie przedłożone przez ten sąd dotyczące ważności tego rozporządzenia należy uznać za niedopuszczalne.
- 22 Zdaniem tego rządu rozporządzenie wykonawcze nr 412/2013 dotyczy osoby prawnej takiej jak Portmeirion bezpośrednio i indywidualnie, co oznacza, że ona sama mogła wnieść o stwierdzenie jego nieważności do sądu Unii.

- 23 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału zasada ogólna, która ma na celu zagwarantowanie, aby każdy miał możliwość powołania się, w ramach zaskarżenia niekorzystnego dla niego środka krajowego, na nieważność aktu Unii służącego za podstawę tego środka, nie wyklucza, aby prawo to podlegało warunkowi, by zainteresowany nie miał prawa do bezpośredniego żądania przed sądem Unii stwierdzenia nieważności tego aktu na podstawie art. 263 TFUE. Jednak tylko w przypadku gdy można stwierdzić, że skarga danej osoby o stwierdzenie nieważności rozpatrywanego aktu byłaby bez wątpienia dopuszczalna zgodnie z przesłankami przewidzianymi w tymże artykule, osoba ta nie ma prawa powoływać się na jego nieważność przed właściwym sądem krajowym (zob. podobnie wyroki TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, pkt 23; Walimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, pkt 28, 29; a także TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, pkt 18).
- 24 Wynika stąd, że wyłącznie w sytuacji, w której można by uznać, że rozporządzenie, którego ważność jest kwestionowana, bez wątpienia dotyczy osoby prawnej takiej jak Portmeirion bezpośrednio i indywidualnie, nie mogłaby ona w dopuszczalny sposób podnieść jego nieważności przed sądami krajowymi.
- 25 Co się tyczy w pierwszej kolejności przesłanki związanej z faktem, że sporne rozporządzenie nie dotyczy Portmeirion indywidualnie, należy przypomnieć, że rozporządzenie ustanawiające cło antydumpingowe może dotyczyć indywidualnie wielu kategorii podmiotów gospodarczych, co nie stoi na przeszkodzie temu, aby rozporządzenie to dotyczyło indywidualnie również innych podmiotów ze względu na ich szczególne cechy wyróżniające te podmioty spośród wszystkich pozostałych osób (zob. podobnie wyroki: Extramet Industrie/Rada, C-358/89, EU:C:1991:214, pkt 16; TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, pkt 22).
- 26 W tym względzie może ono przede wszystkim dotyczyć indywidualnie tych producentów i eksporterów danego produktu, którym zarzuca się praktyki dumpingowe, a wykorzystuje się do tego dane wynikające z ich działalności handlowej (zob. podobnie wyrok Walimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, pkt 30 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 27 Ponadto przesłana taka może być również spełniona w przypadku importerów tego produktu, których ceny odsprzedaży zostały uwzględnione dla celów skonstruowania cen eksportowych i których w konsekwencji dotyczą ustalenia odnoszące się do istnienia praktyki dumpingowej (wyroki Nashua Corporation i in./Komisja i Rada, C-133/87 i C-150/87, EU:C:1990:115, pkt 15; Gestetner Holdings/Rada i Komisja, C-156/87, EU:C:1990:116, pkt 18; a także TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, pkt 20).
- 28 Wreszcie może tak być także w przypadku importerów powiązanych z eksporterami produktu, na który nałożone zostały cła antydumpingowe, w szczególności w wypadku gdy cena eksportowa została obliczona na podstawie cen odsprzedaży na rynku Unii stosowanych przez tychże importerów oraz w wypadku gdy samo cło antydumpingowe zostało obliczone w oparciu o te ceny odsprzedaży (wyroki: Neotype Techmashexport/Komisja i Rada, C-305/86 i C-160/87, EU:C:1990:295, pkt 19, 20; a także TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, pkt 21).
- 29 W niniejszym przypadku nie zostało wykazane, że Portmeirion może być zaliczona do jednej ze wskazanych powyżej kategorii podmiotów gospodarczych i w rezultacie że rozporządzenie wykonawcze nr 412/2013 z całą pewnością dotyczy jej indywidualnie.
- 30 Jak bowiem potwierdziła Komisja w trakcie rozprawy, Portmeirion jest importerem odnośnego produktu, którego ceny odsprzedaży ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chin nie zostały uwzględnione dla celów skonstruowania cen eksportowych lub przy obliczeniu cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem wykonawczym nr 412/2013. Nie jest ona również powiązana z eksporterami. Co więcej, nie wydaje się, aby Portmeirion posiadała szczególne cechy różniące ją od wszystkich pozostałych osób.

- 31 Ponieważ przesłanki związane z faktem, że rzeczne rozporządzenie dotyczy danego podmiotu zarówno bezpośrednio, jak i indywidualnie mają charakter kumulatywny, nie jest zatem konieczne badanie, czy w niniejszym przypadku rozporządzenie wykonawcze nr 412/2013 dotyczy Portmeirion bezpośrednio.
- 32 W świetle ogółu powyższych uwag należy stwierdzić, że nie można uznać, by Portmeirion z całą pewnością nie mogła podnieść zarzutu nieważności rozporządzenia wykonawczego nr 412/2013 przed właściwym sądem krajowym.
- 33 Z powyższego wynika, że pytanie prejudycjalne jest dopuszczalne.

Co do istoty sprawy

- 34 Poprzez swe pytanie sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy rozporządzenie wykonawcze nr 412/2013 jest nieważne, po pierwsze, z uwagi na fakt, że jest oparte na oczywistym błędzie w ocenie w odniesieniu do zawartej w nim definicji produktu objętego postępowaniem, a po drugie, ponieważ nie zawiera ono odpowiedniego uzasadnienia, wymaganego zgodnie z art. 296 TFUE.
- 35 Jeśli chodzi w pierwszej kolejności o podnoszony oczywisty błąd w ocenie dotyczący definicji produktu objętego postępowaniem, należy zauważyć, że pojęcie „produktu objętego postępowaniem” obejmuje zgodnie z motywem 36 rozporządzenia wykonawczego nr 412/2013 ceramiczne zastawy stołowe i naczynia kuchenne, z wyłączeniem noży ceramicznych, ceramicznych młynków do przypraw i ich ceramicznych elementów mielących, ceramicznych obieraczek, ceramicznych ostrzerek do noży oraz kamieni wykonanych z ceramiki kordierytowej w rodzaju tych stosowanych do pieczenia pizzy lub chleba, pochodzące z Chin, obecnie objęte kodami CN ex 6911 10 00, ex 6912 00 10, ex 6912 00 30, ex 6912 00 50 oraz ex 6912 00 90.
- 36 W związku z tym z motywu 35 tego rozporządzenia wynika, że wszystkie rodzaje ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych można uznać za różne rodzaje tego samego produktu.
- 37 Tymczasem Portmeirion twierdzi, że rzeczne rozporządzenie zostało przyjęte w oparciu o oczywisty błąd w ocenie dotyczący produktu objętego postępowaniem, gdyż różne produkty, na które nałożono cło antydumpingowe, nie są podobne i jednorodne, co oznacza, że nie można uznać, iż stanowią jeden produkt, a w związku z tym prowadzenie jednego wspólnego dochodzenia było nieuzasadnione.
- 38 W tym względzie należy zauważyć, że pojęcie „produktu objętego postępowaniem”, użyte zarówno w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, jak i rozporządzeniu wykonawczym nr 412/2013, stanowi konkretne zastosowanie ogólnego pojęcia „produkt[u, który] uznaje się za przywieziony po cenach dumpingowych” zawartego w art. 1 ust. 2 rozporządzenia podstawowego (zwanego dalej „rozpatrywanym produktem”), gdyż rozporządzenie wykonawcze nr 412/2013 stanowi wykonanie rozporządzenia podstawowego w danej dziedzinie.
- 39 Wynika stąd, że konstytutywne elementy pojęcia „rozpatrywanego produktu” w rozumieniu rozporządzenia podstawowego określają w konieczny sposób elementy, które należy przypisać „produktowi objętemu postępowaniem” w rozumieniu rozporządzenia wykonawczego nr 412/2013.
- 40 Tymczasem rozporządzenie podstawowe nie określa zakresu pojęcia „rozpatrywanego produktu”, ograniczając się do zdefiniowania w swym art. 1 ust. 4 pojęcia „produktu podobnego”, które oznacza produkt, który jest identyczny, to jest taki, który przypomina pod wszystkimi względami rozpatrywany produkt. Ponadto z motywu 3 rozporządzenia podstawowego wynika, że ma ono na celu zapewnienie stosowania zasad porozumienia antydumpingowego z 1994 r. w możliwie najszerszym zakresie w prawie Unii.

- 41 W związku z tym pojęcie „rozpatrywanego produktu” zawarte w rozporządzeniu podstawowym należy interpretować w świetle tego porozumienia, a w szczególności jego art. 2. Jednakże artykuł ten nie określa również zakresu pojęcia „rozpatrywanego produktu”, a w szczególności jego treść nie zawiera żadnego elementu mogącego potwierdzać wymóg jednorodnego i podobnego charakteru odnośnych produktów.
- 42 Należy zatem stwierdzić, że rozporządzenie podstawowe, interpretowane w świetle porozumienia antydumpingowego z 1994 r., nie wymaga samo w sobie, aby pojęcie „rozpatrywanego produktu” obejmowało koniecznie produkt ujmowany jako jednorodną całość i składający się z produktów podobnych.
- 43 Jak zauważył rzecznik generalny w pkt 63–67 opinii, wykładnię porozumienia antydumpingowego z 1994 r. dokonaną w poprzednim punkcie potwierdza też analiza przeprowadzona przez zespół orzekający WTO zawarta w wielu sprawozdaniach tego organu.
- 44 Oprócz tego, jak stanowi motyw 4 rozporządzenia podstawowego, należy również uwzględnić wykładnię szczegółowych zasad zawartych w tym porozumieniu przez głównych partnerów handlowych Unii.
- 45 W tym względzie, jak zauważył rzecznik generalny w pkt 60 opinii, niektórzy partnerzy handlowi, w tym Kanada, Królestwo Norwegii i Chińska Republika Ludowa, uznali, że rozpatrywany produkt powinien mieć jednolity charakter i składać się z produktów podobnych. Tak więc przesłanka dotycząca jednorodnego charakteru rozpatrywanego produktu nie może być całkowicie pominięta przy dokonywaniu wykładni rozporządzenia podstawowego.
- 46 Z uwzględnieniem powyższych okoliczności należy zbadać, czy w niniejszym przypadku wystąpił oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do definicji produktu objętego postępowaniem.
- 47 W tym względzie należy przypomnieć, że Trybunał orzekł, iż w dziedzinie wspólnej polityki handlowej, a w szczególności w dziedzinie środków ochrony handlowej, instytucje unijne dysponują szerokim zakresem swobodnego uznania ze względu na złożoność sytuacji gospodarczych, politycznych i prawnych, których oceny muszą dokonać. Kontrola sądowa takiej oceny musi zatem ograniczać się do weryfikacji poszanowania zasad proceduralnych, prawidłowości ustaleń okoliczności faktycznych będących podstawą zaskarżonych decyzji, braku oczywistych błędów w ocenie tych okoliczności faktycznych oraz braku nadużycia władzy (wyrok Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2012:78, pkt 29 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 48 Tymczasem o ile prawdą jest, że ceramiczne zastawy stołowe i naczynia kuchenne objęte dochodzeniem antydumpingowym różnią się pod względem stylu, formy i właściwości, o tyle należy zauważyć, jak uczyniła to Komisja, że produkty te posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, gdyż są z ceramiki oraz są przeznaczone do kontaktu z żywnością. Nie można zatem uznać ogółu tych przedmiotów za różnorodne.
- 49 Ponadto instytucje Unii, jak podkreśliły one same na rozprawie, podzieliły rozpatrywany produkt na podgrupy porównywalnych transakcji i ustaliły w odniesieniu do każdej podgrupy średnią ważoną wartość normalną oraz średnią ważoną cenę eksportową, co oznacza, iż wzięto pod uwagę różnice w zakresie stylu, formy i właściwości.
- 50 Wreszcie prawdą jest, że we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym sąd odsyłający wyraża wątpliwości co do wpływu definicji „produktu objętego postępowaniem” na analizę dotyczącą związku przyczynowego i szkody, gdyż zdaniem tego sądu odmienna definicja doprowadziłaby do przyjęcia innych wniosków. Jednakże żadna szczegółowa okoliczność nie została przedłożona Trybunałowi w zakresie wniosków, jakie można by konkretnie przyjąć w oparciu o odmienną definicję

produktu objętego postępowaniem, co oznacza, iż nie można uznać, że opierając swą analizę na definicji produktu objętego postępowaniem, która obejmowała ceramiczne zastawy stołowe i naczynia kuchenne, instytucje Unii popełniły oczywisty błąd w ocenie.

- 51 Wynika stąd, iż uznając, że w niniejszym przypadku różne produkty, na które nałożono cła antydumpingowe, mogą stanowić jeden produkt i że w związku z tym uzasadnione jest prowadzenie jednego dochodzenia, instytucje nie popełniły oczywistego błędu w ocenie.
- 52 W drugiej kolejności należy zbadać, czy rozporządzenie wykonawcze nr 412/2013 jest nieważne z uwagi na brak odpowiedniego uzasadnienia, wymaganego zgodnie z art. 296 TFUE.
- 53 W tym zakresie z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, że uzasadnienie, jakiego wymaga art. 296 TFUE, powinno być dostosowane do charakteru rozpatrywanego aktu i przedstawiać w sposób jasny i jednoznaczny rozumowanie instytucji, która wydała akt, pozwalając zainteresowanym poznać podstawy podjętej decyzji, a właściwemu sądowi – dokonać jej kontroli (wyrok *Banco Privado Português i Massa Insolvente do Banco Privado Português*, C-667/13, EU:C:2015:151, pkt 44 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 54 W niniejszym przypadku zdaniem Portmeirion instytucje nie wskazały ani nie określiły w wystarczająco precyzyjny sposób czynników, które uznały za istotne, aby zdefiniować produkt objęty postępowaniem.
- 55 Jednakże motywy 52 i 54–57 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przedstawiają powody, dla których Komisja podjęła decyzję o objęciu różnych produktów definicją tego produktu. Względy te zostały powtórzone w motywie 35 rozporządzenia wykonawczego nr 412/2013.
- 56 W tej sytuacji rozporządzenie wykonawcze nr 412/2013 w związku z rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych wskazuje w sposób jasny i jednoznaczny rozumowanie instytucji, która wydała akt. Ponadto z odpowiedzi na pierwszą część pytania wynika, że rozporządzenie wykonawcze nr 412/2013 umożliwia zainteresowanym poznanie podstawy podjętej decyzji, a właściwemu sądowi dokonanie jej kontroli.
- 57 Należy zatem uznać, że rozporządzenie wykonawcze nr 412/2013 zawiera odpowiednie uzasadnienie wymagane zgodnie z art. 296 TFUE i w rezultacie nie można stwierdzić nieważności tego rozporządzenia na takiej podstawie.
- 58 Z całości powyższych rozważań wynika, że analiza ogółu pytania prejudycjalnego nie ujawniła żadnej okoliczności, która mogłaby mieć wpływ na ważność rozporządzenia wykonawczego nr 412/2013.

W przedmiocie kosztów

- 59 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziewiąta izba) orzeka, co następuje:

Analiza pytania prejudycjalnego nie ujawniła żadnej okoliczności, która mogłaby mieć wpływ na ważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 412/2013 z dnia 13 maja 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

Podpisy